

Rejnfan

Tanacetum vulgare

Når udvalget af vilde blomster til buketten bliver sparsomt og de fleste andre urter er optaget af at sætte frø, står rejnfan med kraftige gule skærme og vedagtige stængler og knejser over græs og bunddække.

Den er hjemmehørende i den danske natur og vokser på lysåbne skrænter og rabatter overalt i landet, kun i det nordligste Jylland er den forholdsvis sjælden.

Planten danner tætte bestande ved hjælp af sine kraftige, grenede jordstængler, og er temmelig besværlig at udrydde, når den først har etableret sig.

Den bliver omkring 50-80 cm høj, er let at kende på den kraftige stængel, og den flade skærm af knapformede gule blomster. Bladene er fjeragtigt delte, og stærkt duftende. Den bærer også det kønne navn guldknap.

I folkemedicinen brugte man hele den tørrede urt med blomster, mod lidelser som malaria og podagra og indvoldsorm. Brændevinsudtræk af blomsterne brugtes mod kolik.

Den kendes også som en farveplante, der giver ulden en smuk gulbrun farve.

Nu til dags anvendes planten, så vidt vides ikke til medicin, og dens gavnlige virkning er ikke påvist i videnskabelige forsøg.

Dens æteriske olier indeholder bl.a. thujon, der er giftigt, og rejnfan bør derfor ikke indtages.

Middelalderhaven fakta:

Rejnfan er almindelig her på øen, i grøftkanter, på strandvolde ol.

Tema 1: Lokale planter

Tema 12: Farveplanter